

Catrenele oraşului meu

Nicu Hăloiu

Catrenele oraşului meu

Am auzit aseară clopote bătând
şi m-am întrebat, ce se petrece oare?
o fi vreun om care-a plecat curând
şi clopote-l conduc pe ultima-i cărare?

...

Aseară-am udat ardeii-n grădină,
pământu-i uscat, e nevoie de ploaie
pe boltă nu-s nori, bolta-i senină
şi căldura se lasă, greoaie!

.....

Într-o seară am fost în parc la fântână,
se auzea ora cum bate în turn,
lumina fântânii-n spectacol nocturn
parcă umple de viaţă urbea bătrână!

....

Sunt muncitori la turnul cu ceas,
să-l refacă precum altădată,
că timpul în turn tot face popas
cu orele lui din clopot să bată!

.....

În centru veghează călare Mihai,
cu sceptrul puterii-ntr-o mână,
o, dacă-ar prinde vreodată iar grai,
ar purta negreşit coroana română!

....

Cu tine-mi amintesc uneori şi acum,
pe Şipotului, când ieşeam la plimbare
şi simţeam al primăverii parfum,
privind bucuroşi salcâmi în floare!

...

Se mai aud uneori alaiuri de miri
ce se duc să primească cununile sfinte,
trec zgomotos printre bătrâne clădiri
şi în oraşul frumos, viaţa merge-nainte!